

Fransche garnizoen te Koevorden te beschermen. (*)

In de maand Februarij werd hier een landweer bataillon van 600 man opgerigt, hetwelk spoedig georganiseerd zijnde, zich bij de uitvallen der Franschen uit Koevorden, voordeelig onderscheidde.

Den 3 Mei d. j. stak de kommandant van Koevorden, ingevolge de conventie, tusschen den koning van Frankrijk en de verbondene Mogendheden gesloten, de witte vlag uit. Den

(*) De poorten der vesting Koevorden werden, den 11 November 1813, bij de verschijning der kozakken gesloten, en eerst den 7 Mei 1814 weder geopend. Daar men het van grooter belang oordeelde, de vlugtende vijanden op den voet te volgen, dan de weinige vestingen, welke nog in hunne magt waren, en die, bij gebrek aan toevoer, spoedig van zelve zouden moeten vallen, door eene geregelde belegering, tot de overgaaf te dwingen; zoo liet men de insluiting derzelve aan de gewapende burgers en landlieden over. Hoe voorzigtig intusschen de toegangen tot de vesting *Koevorden*, zoo wel van deze, als van de Drentsche zijde bewaakt wierden, zoo konde die waakzaamheid toch niet beletten, dat het garnizoen, hetwelk met uitzondering van twee kompagnien Veteranen en twee onvoltallige kompagnien Zwitsers, uit gevlugte douaniers bestond, en ten naaste bij duizend man uitmaakte, herhaalde uitvallen deed, welke voor de naburige gehuchten, het *Klooster*, het *Loo*, de *Scheere* en het *Pikveld*, die geplunderd en verbrand werden, noodlottig waren. Het graaffchap Bentheim heeft van die uitvallen weinig te lijden gehad. De overgave der vesting *Koevorden* geschiedde op bevel van den koning van Frankrijk, en volgens het, met de verbondene Mogendheden, na de verovering van Parijs, gesloten verdrag.

Den 7 Mei marcheerde het Fransche garnizoen uit, en de burgers konden, na 6 maanden lang opgesloten geweest te zijn, en in alle onaangenaamheden, daaraan verbonden, gedeeld te hebben, eens weer vrije lucht scheppen. Groot was hunne vreugd, en die der ingezetenen van de omliggende plaatsen, over deze gebeurtenis; want de Franschen hadden niet alleen de burgers van Koevorden, gedurende de belegering, door eene strenge militaire politie gedrukt; maar ook de inwoners der nabijgelegene boerschappen, door roof en brand, bij hunne herhaalde uitvallen, in de diepste ellende gestort.

In het jaar 1815, toen BUONAPARTE van het eiland *Elba*, waar men hem een stil verblijf aangewezen had, gevlugt zijnde, zich weer van den troon van Frankrijk meester gemaakt had, marcheerde het Bentheimsche bataillon, uit de kern onzer jonge lieden bestaande, ook naar Frankrijk, en offchoon het, door zijne positie bij Halle, aan den slag bij *Waterloo* geen deel konde nemen, bragt het toch, door dien pas te bewaken en de Franschen het doordringen aan die zijde te beletten, het zijne tot de overwinning bij. Waarom ook al de landweer mannen, die op dien dag onder het geweer waren, met de eermedaille verfierd, en met de gratificatie in geld beschonken zijn.

Den 16 Jan. 1816 kwam het bataillon, onder aanvoering van den toenmaligen majoor, thans luitenant kollonel CROUP, na tot de verovering van

Kambray medegewerkt, en eenige maanden in het bosch van *Boulogne*, voor Parijs, gecantonneerd te hebben, in het Vaderland terug, en werd in alle plaatsen met luide vreugd verwelkomd.

Den 20 Augustus 1817 overleed, aan eene ziekte van 8 dagen, in den ouderdom van 61 jaren, **LODEWIJK WILHELM GELDRICH ERNST**, regerend vorst van Bentheim en Steinfurth. Na een verblijf van bijna elf jaren te Parijs, waar hij te vergeefs op schadeloosstelling voor het geledene verlies bij **BUONAPARTE** aangedrongen had, keerde hij eindelijk, den 2 Julij, toen Frankrijks regtvaardige koning zijne billijke eischen bevredigd had, in den schoot zijner familie terug. Hij mogt intuschen de vreugd der wedervereeniging met haar slechts zeven weken genieten!

Den 1 September werd het ontzielde ligchaam, bij fakkelschijn, naar de rustplaats der voorvaderen gebracht. Alle geestelijken, zoo Protestantse als Catholijke, uit beide graaffchappen, woonden de treurige plegtigheid bij. De hofprediker, **DANIEL**, hield eene schoone lijkrede, terwijl een roerend treurgezang, door eene ontzagverwekkende schaar, in de prachtig verlichte en met zwart laken behangene groote kerk, aangeheven, alle gevoelige harten tot droefheid stemde.

Den 31 October 1817 werd het derde eeuwfeest der kerkhervorming, in dit graaffschap, gelijk door geheel Duitschland, en den 2 November in de Nederlanden, gevierd.

Den

Den 16 September 1818 werd de, in het jaar 1613 door graaf **ARNOLD JOOST** aangeftelde, in 1701 door koning **WILLIAM III.** vernieuwde, maar door de Fransche regering in het jaar 1809 onthondene overkerkeraad, op bevel van Zijne koninklijke Hoogheid den Prins Regent van Grootbritannien en Hannover, met eenige veranderingen hersteld, en den 1 November d. j. te Noordhoorn plegtig ingezegend. Voorheen bestond dezelve uit eenen president en vier assessoren, twee geestelijke en twee wereldlijke, met eenen actuarius. Thans maakt een director, met eenen geestelijken en eenen wereldlijken raad en eenen actuarius, dit collegie uit. (*)

Den 29 Januarij 1820 overleed **Z. M. GEORG** de III. koning van Grootbritannien en Hannover. **Z. M.** was geboren den 4 Junij 1738, besteeg den troon van zijnen grootvader **GEORG** den II, den 26 October 1760, en trad in het huwelijk, met de prinses **CHARLOTTE VAN MEKLENBURG STRELITZ**, den 8 Aug. 1761. Hij regeerde derhalve 59 jaren, 3 maanden en 4 dagen, en stierf in den hoogen ouderdom van 81 jaren 7 maanden en 25 dagen.

Hij had door de uitmuntende hoedanigheden van zijn verstand en hart, door de schoone deugden welke hij in zijn huisfelijk en openbaar leven ten toon spreid-

(*) De tegenwoordige leden zijn:

De Heer Regeringsraad **VON PESTEL**, Director.

De Heer Regter **WEBER** te Noordhoorn,

De Heer Predikant **SCHULTZ** te Noordhoorn, } Raden.

